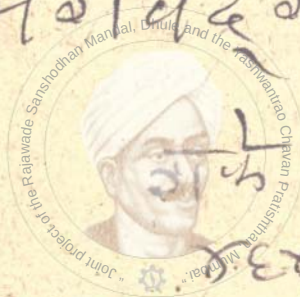


क्र.सं. १२

2450

भगवद्गीता



अंक १७०४
४३४/२९

(1)

॥अथ भगवद्गीताप्रारंभः॥



(2)

म. १

१

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीकाशी विश्वेश्वराय नमः ॥ ॐ ॥
अस्य श्रीभगवद्गीता माळामंत्रस्य भगवान्वेदव्यास ऋ-
षिः ॥ श्रीकृष्णपरमात्मा देवता ॥ अशोच्या न च शोचस्त्वं
प्रज्ञावादांश्च भाषसे इति बीजं ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य मा-
मेकं शरणं व्रजेति शक्तिः ॥ अहं त्वं सर्वपापेभ्यो मोक्ष-
इष्यामि मा शुचः ॥ इति कालकं ॥ नेनं छिंदति शस्त्राणि
नेनं दहति पावकः ॥ इति अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ नेनं चैतं क्लेशं
त्यापो न शोष इति मारुतः ॥ इति तर्जनीभ्यां नमः ॥ अ-
ष्टौ घोषमदष्टौ यक्लेशोऽप्येव च ॥ इति मध्यमां न-
मः ॥ नित्यं सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातनः ॥ इति

राम

१

(2A)

अनामिकाभ्यां नमः॥ पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ स
हस्रशः॥ इति कनिष्ठिकाभ्यां नमः॥ नानाविधानि दिव्या
निनानावर्णाकृती निच॥ इति करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः
नेनां छंदति शस्त्राणि नेनंद हति पावकः॥ इति हृदया
य नमः॥ न चैनं क्लेदयं त्यापो न शोषयति मारुतः॥ इति
शिरसे स्वाहा॥ अछेद्यो यमदायो यमकुघोः शोष्यः
एव च॥ इति शिखायै वोषट्॥ नित्यः सर्वागतः स्था
णुरचलोऽयं सनातनः॥ इति कवचाय हुं॥ पश्य मे पार्
थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः॥ इति नेत्रत्रयाय वष
ट्॥ नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृती निच॥ इति

(3)

नमोऽस्मिन्नेव्यासविशालबुधेऽङ्गुलारविन्दायतपत्रनेत्रे ॥ येन त्वया
रत्नतैलपूर्णः प्रज्वालितो ज्ञानमयप्रदीपः ॥

भ० गी०
॥ २ ॥

अस्त्राय फट् ॥ श्रीछप्रीत्यर्थजिपेचिनियोगः ॥ अथ ध्यानं ॥
पार्थाय प्रतिबोधितां भगवतानारायणेन स्थयं ॥ व्यासे
न ग्रथिता पुराणमुनिनामध्वे महाभारते ॥ अद्वैतां मज्ज
वर्षिणी भगवती मया दत्ता ध्यायिनी ॥ मंत्रं ब्रूयात् मनसं
दध्यान्निभगवद्भूते भवद्देविणी ॥ १ ॥ नमस्तपारिजाता
यतो जयेत्तैकपाणये ॥ ज्ञानमुद्राय रुद्राय गीतामृत
उहे नमः ॥ सर्वेपि निषदे गावो दोग्धा गोपालनंदनः ॥
पाये वित्तः सुधिभोक्ता दुग्धगीतामृतं महत् ॥ भी
ष्मद्रोणात्तदा जयदथ जलागांधारनीलेऽपल्लवोत्थ ॥ राम ॥
ग्राह्यतीक्ष्णपेणवहिता कणे निवेलाकुला ॥ अश्वत्था ॥ २ ॥
वस्तुदेवस्तुतंदेवं कौमचापूरमर्दनं ॥ देवकीपरमानंदं कृष्णं
जगद्गुरुं ॥

धर्मस्योत्तमविदुः शक्रोऽसुरराजाद्यादेवो यनस्तेनमः॥

पाराशर्यवचसरोजममङ्गीतार्थमंघोत्तरं॥ नानारव्या नककेसरं हरिकथा
संबोधना बोधितं लोके सजनषट्पदैरहरहः पेपीयमानं मुदा भयाद्भारतपंक्तं
लिमलप्रह्वं सिनः क्षयसे भक्तं करोति वाचालं गतं घटयते गिरी॥ यत्कृपातमं हर्वर
माचिकणधारमकरादुयेधित्वा चर्त्तिनी सोत्तिणी रवतु पांडवे
रणनदी केवर्तकः के शवः॥ गीता गीतेति यो वक्ति ध्यक्षरं हि
सदानरः॥ सर्वपापं क्षयं यांति विष्णुलोकं सगच्छन्ति॥ भाति स
वेधुवेदेषुरतिः सर्वत्र जंतुषु॥ तरणं सर्वपापानां तस्माद्भार
तमुच्यते॥ भारतस्य समुद्रस्य मेनो नारायणस्य च॥ अ
प्रमेयाणि चत्वारि पुण्यं तोयं गुहा गुणः॥ दृतराष्ट्र उवाच॥
धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युवसवः॥ मामका पांडवाश्चै
य किमकुर्वत संजय॥१॥ संजय उवाच॥ दृष्ट्वा तु पांडवा
नीकं व्यूढं द्रुपेधि नस्तदा॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा व
चनमब्रवीत्॥ पश्येतां पांडुपुत्राणामाचार्य महती चमूं॥

धर्मस्योत्तमविदुः शक्रोऽसुरराजाद्यादेवो यनस्तेनमः॥
धर्मस्योत्तमविदुः शक्रोऽसुरराजाद्यादेवो यनस्तेनमः॥
धर्मस्योत्तमविदुः शक्रोऽसुरराजाद्यादेवो यनस्तेनमः॥
धर्मस्योत्तमविदुः शक्रोऽसुरराजाद्यादेवो यनस्तेनमः॥

(4)

स्त० गी०
॥३॥

यूढांदुपदयुत्रेणतवशिष्येणधीमता॥३॥अत्रभूरामेह
घ्रासाभीमार्जुनसमायुधि॥युयुधानोविराटश्चदृपदश्चम
हारथाः॥४॥दृष्टकेतुश्चेकितानःकाशिराजश्चवीर्यवा
न॥पुरुजित्कुंतिकोभश्चैत्रौव्यश्चैरपुंगवः॥युयामन्यूश्चन
विक्रांतउत्तमौजाश्चवीर्यवान्॥सौनेद्राश्चोपदोयाश्चस
र्वेवमहारथाः॥५॥अस्माकं तु विशिष्टायतान्यबोधद्वि
जोत्तमः॥नायकाममसौन्यस्यसंज्ञार्थतान्ब्रवीमिती॥६॥
भवान्भीष्मश्चकर्णश्चद्रुपश्चसमितिजयः॥अश्वत्थामा
विकर्णश्चसोमदतिस्तथैवच॥८॥अन्येचबहवःशूराः॥रामू॥
मदथेत्यक्तजीविताः॥नानाशास्त्रप्रहरणाःसर्वेयुद्धवि॥३॥

पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितं ॥

(4A)

शारदाः ॥ १९ ॥ अपयस्मिन्तदस्माकं बलं भीमाभिरक्षितं ॥
॥ १९० ॥ आयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्म
मेवाभिरक्षंतु भवन्तः सर्व एव हि ॥ १९१ ॥ संजय उवाच ॥
तस्य संजय नृपं कुतश्च दूषितामहः ॥ सिंहनादं विनद्यो
त्रैः शरैश्च दधौ प्रतापवान् ॥ १९२ ॥ ततः शंखाश्च भेर्यश्च
पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवान्यहन्यन्त स शब्दस्त
मुल्लोभवान् ॥ १९३ ॥ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महती स्पंदने स्थि
तो ॥ माधवः पांडवश्चैवाद्भ्यो शंखोर्ध्वमतुः ॥ १९४ ॥ ॥ ६८
पांचजन्यं दृषीके शोदेव दत्तं धनं जयः ॥ पौंड्रदधौ महा
शंखं भीमकर्णो ह्यकोदरः ॥ १९५ ॥ आनंतविजयराजा

(5)

श. गी०

॥४॥

कुंती पुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्प
कौ ॥ १६ ॥ काश्यपश्च परमेष्वासः शिखंडी च महारथः ॥ दृष्ट
युक्ता विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥ द्रुपदो द्रोणदो
याश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सोभद्रश्च महाबाहः शखान्धुः
पृथक् पृथक् ॥ १८ ॥ सघोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि
अधारयत् ॥ नभश्च पृथिवी चैव नुमुलोच्च नुनादयन् ॥ १९ ॥
अथ अवस्थितां द्रुपधातृणां कपिध्वजः ॥ प्रवृत्ते रा
क्षसं पाते धनुरुद्यम्य पांगवः ॥ २० ॥ दृष्ट्वा केशंतदा वाक्य
मिदमाहमहीपते ॥ अर्जुन उवाच ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये ॥ राम ॥
रथं स्थापय मे न्युत ॥ २१ ॥ यावदेतां त्रिरीक्ष्ये हं यो युक्ता ॥ ४ ॥

(5A)

मनवस्त्रितान् ॥ केर्मया सह यो द्रव्यं मन्त्रणसमुद्यमे ॥ २२ ॥
यो तस्य मानाने वक्ष्ये हं य एते तत्र समागताः ॥ धातैराष्टस्य दु
र्बुद्धे युद्धे प्रियविकीर्षवः ॥ २३ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा दृष्टी
केशो गुरुकेशेन भारता ॥ सेनयो रुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा
रथोत्तमं ॥ २४ ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महोक्षितां ॥
उवाच पार्थ पश्येतां सर्वे तान् कुरु निति ॥ २५ ॥ तत्रापश्यं स्थि
तान् पार्थः पितृन् तथा पितॄन्महान् ॥ आचार्यन्मातुलान् भ्रातॄ
न्पुत्रान् पौत्रान् त्सारींस्तथा ॥ २६ ॥ श्वशुरान् सुहृदश्चैव से
नयोरुभयोरपि ॥ तान् त्समीक्ष्य स को ते यः सर्वान् विभूतव
स्थितान् ॥ २७ ॥ रूपया परया विष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ॥

मध

(6)

श्री. गी. ०

८

॥ अर्जुन उवाच ॥ दृष्ट्वेमं स्वजनं कुरुयुधत्सं समुपस्थितं ॥
॥ २८ ॥ सीदन्ति मम गोत्राणि मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥ गां उवंसं स ते हस्ता त्वक्वेव
परिदह्यते ॥ न च शक्रो म्यवस्थानुं श्रमतीव च मे मनः ॥ ३० ॥
निमित्ता मित्रपश्यामि विपरीतानि वै शयानं च श्रेयो नु पश्यामि
ह त्वत्स्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥ न कांक्ष्यं विजयं हृत्तन च राज्यं
सुखानि च ॥ किं नो राज्येन गोविंदं कीं भोगैर्जीवितेन वा ॥
३२ ॥ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्यं भागाः सुखानि च ॥ तद्
मेव स्थिता युद्धे प्राणास्त्यक्त्वा धनानि च ॥ ३३ ॥ आचार्यः राम
पितरः पुत्राः सत्यैव च पितमहा ॥ मातुलाः श्वशुराः पौत्राः ५

(6A)

शालाः स्तंबंधिनस्तथा ॥३४॥ एतां न हंतुमिच्छामि प्र
तोपिमधुसूदन ॥ अपि त्रैलोक्यस्य हतोः किं नु मही
कृतो ॥३५॥ निहत्य धार्तराष्ट्रानः कार्त्तिस्याः जनार्द
न ॥ पापमेवाश्रयः दस्मान् हत्येतान् तताश्नाः ॥३६॥ त
स्मान्नाहविर्यं हंतु धार्तराष्ट्रसंबंधवान् ॥ स्वजनं हिकथं
हत्वा सुरिव नः स्याम माधव ॥३७॥ यद्यप्येते न पश्यन्ति
लोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पात
कं ॥३८॥ कथं न गेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुं ॥
कुलक्षयं कृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनिर्दन ॥३९॥ कुलक्षये प्र
पश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मे नष्टे कुलं कस्मिन्

(०७)

भ० गी
॥ ६३ ॥

धमोभिभवयुत ॥ ४० ॥ अधमोभिभवात्कुलप्रदुष्यंतिकु
लस्त्रियः ॥ स्त्रिपुटुष्टसुवाधेयजायतेवर्णसंकरः ॥ ४१ ॥
संकरो नरकायेवकुलघ्नानां कुलस्य च ॥ पतंति पितरोऽपेण
लुप्तपिण्डकक्रियाः ॥ ४२ ॥ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकर
कारकैः ॥ उत्साद्यंते जातिधर्माः कुलधर्माश्चिदाश्रिताः ॥ ४३ ॥
उत्सन्नकुलधर्माणामनुष्णाणां जनार्दन ॥ नरकेनियतं
वासो भवतीत्यनुशुश्रुमः ॥ ४४ ॥ आहो बत महत्पापं क
र्तुं यवसितां वयं ॥ यदाज्यसुरबलोभेन हंतुं स्वजनमुद्य
ताः ॥ ४५ ॥ यदि मामप्रतीकारमद्राक्षं द्राक्षयाणय ॥ राम
धानीराष्ट्रारणे हन्युस्तन्मे दोषमंतरं न वेत् ॥ ४६ ॥ संजय उवाच ॥ ४७ ॥

(7A)

एवमुक्त्वा जूनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ॥ विसृज्य स
शरं च्यापं चैकसं विप्रमानसः ॥ ४ ७ ॥ हरिः ॐ तत्सद्दि
ति श्रीमन्महाभारते शतसहस्रसंहितायां वैयासिक्यां भी
ष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सूत्रब्रह्मविद्यायां
योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादयोगेना
मप्रथमोऽध्यायः ॥ श्रीसावापणमस्तु ॥ १ ॥ संजय
उवाच ॥ तं तथा कृपया विष्टमश्रुपूणकुलेक्षणं ॥ विषी
दंतमिदं वाक्यमुवाच मधुसूदन ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
कृतस्त्वा कश्मलमिदं विषमे समुपस्थितं ॥ अनाय जुष्ट
मस्त्वर्ग्यमकीर्तिकरमेर्जुन ॥ २ ॥ क्लृप्तमास्मान्मपार्थ

(8)

म० गी०

॥७॥

नैतत्पुण्यपपद्यते॥ क्षुद्रं हृदयदोर्बल्यं त्यक्तो तिष्ठ परंतप॥ ३॥
अर्जुन उवाच॥ कथं नीक्ष्य महं संख्ये द्रोणं च मधुसूदन॥ इ
षुभः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हावरिसूदना॥ ४॥ सुरुन हत्वा
हिमवानुभावाद्यैर्भोक्तुं नैक्षमपीह लोके ह्यर्थकामां
स्तु गुरुनिहैव नृजित्यभोगान्तरुधिरप्रदिग्धान्॥ ५॥ न
चैतद्विद्मः कतरं नो गरीयाय द्वाजये मय दिवानो जयेयुः॥
यानेव हत्वा न जिजीविषामस्तेव स्थिताः प्रमुखे धातरा
ह्वा॥ ६॥ कार्पण्यदोषोपहतस्य नावः पृथगमित्याधमसिं
मूढचेताः॥ यद्येयस्यानिश्चितं ब्रूहि तन्मै शिष्यस्तु हं शं राम
ध्रिमात्यां प्रपन्नं॥ ७॥ न हि प्रपश्यामि ममापनुधा यद्ये ॥७॥

(8A)

कमुद्रोषणमिंद्रियाणां॥ आवाप्यभूमावसपत्नमदूराज्यं
सुराणामपिवाधिपत्यां॥८॥ संजय उवाच॥ एवमुक्त्वा हृषी
केशंगुडाकेशः परंतप॥ नयोत्स्य इति गेविंदमुक्त्वा तृष्णीं वि
भूय ह॥९॥ तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निवभारत॥ सेनयो
रुभयौर्मध्ये विषीदंतमिदं वच॥१०॥ श्रीभगवानुवाच॥
अशोच्यानन्वशोचस्त्य प्रज्ञावादांश्चाप्तावसे॥ गतास्मृत
गतासंश्वनानुशोचति पंडिता॥११॥ न त्वेवाहं जातु नासं
न त्वं ने मे जनाधिपाः॥ न चैवं न भविष्यामः सर्वे वयमतः
परं॥१२॥ देह नोस्मि न्यथा देहं कौमारं यौवनं जरा॥ तथा दे
हांतराणि धीरस्तत्र न मुद्यति॥१३॥ मात्रास्पर्शस्तु कौं
तेय इति ते ह स्फुरज दुःखदाः॥ आगमापायिनो नित्या

(१)

भ०गी
॥८॥

तु५

स्तंतितीक्ष्णस्वभारत॥१४॥यंहनव्यथयंत्येतेपुरुषं
रुषर्षभ॥समदुखसुखंधीरसोमृतत्वायकल्पते॥
॥१५॥नासतोविधत्तेभावोनाभावोविधत्तेसतः॥उभ
योरपिदृष्टेस्तस्वनयोस्तत्त्वदर्शिनः॥१६॥अवि
नाशितद्विद्वियेनसर्वमिदंततं॥विनाशमव्ययस्या
स्यनकश्चित्कर्तुमर्हति॥१७॥अंतघंतद्रुमेदेहानित्य
स्योक्ताःशरीरिणः॥अनाशिनोप्रमेयस्यतस्मा
धुध्यस्वभारत॥१८॥यएनंवेतिहंतारंयश्चैनंमन्य
तेहंतं॥उभौतौनविजानीतौनायंहंतिनहन्यते॥१९॥सम
नजायतेन्रियतेवाकसचिन्नायंभूत्वाभविताथा॥८॥

(9A)

नमूयः॥ अजोनित्यः शाश्वतोयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने
शरीरे॥ २०॥ वेदा विनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययं॥ कथं
सः पुरुषः पार्थक्यं घायति हन्ति कं॥ २१॥ वासां सि जीर्णानि
यथा विहाय नवानि गृह्णाति नराः पराणि॥ तथा शरीरा
णि विहाय जीर्णानि नान्यानि संयाति नवानि देही॥ २२॥ ने
नं ह्नुं हन्ति शस्त्राणि नेनं हन्ति पावकः॥ न चैनं क्लेदयं
त्योषान्न शोषयति मारुतः॥ २३॥ अक्षुधोऽयमदोषाय म
क्लेधो शोष एव च॥ नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनात
नः॥ २४॥ अव्यक्तेऽयमचिंत्योऽयमविकारोऽयमुच्यते॥
तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुमर्हसि॥ २५॥ अथ चे

(10)

भ. ० गी. ०

॥९॥

नंतित्यजातो नित्यं वामन्यमेतत् ॥ तथा पितृं महाबाहो नै
नं शोचितुमर्हसि ॥ २६ ॥ जातस्य हि ध्रुवो मण्युर्ध्रुवं न मम
तस्य च ॥ तस्मादपरिहार्यं येनित्वं शोचितुमर्हसि ॥ २७ ॥ आ
व्यक्तादिनिभूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ॥ अव्यक्तनिधना
नेव तत्र का परिवेदना ॥ २८ ॥ अव्यक्तवत्तद्वत्तत्कश्चिदेन
माव्यर्थवद्भूतं तत्तथैव चान्यः ॥ २९ ॥ अव्यक्तवत्तद्वत्तत्कश्चिदेन
निश्चुत्वाप्यनवेदनचेव कश्चित् ॥ ३० ॥ देहि नित्यमव्यक्तो
यं देहसर्वस्य भारत ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि नित्यं शोचि
तुमर्हसि ॥ ३१ ॥ स्वधर्मनपि चावेक्ष्य न विकंपितुमर्हसि ॥
धर्म्यादिषु द्वाद्धेयोऽन्यत्क्षेत्रे त्वमस्य न विद्यता ॥ ३२ ॥ मद्रु

राम

॥ १० ॥

(10A)

याचोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतं ॥ सुखिनः क्षत्रियाः पार्थ
लभन्ते युद्धमीदृशं ॥ ३२ ॥ अभ्येत्येवं धर्मैर्ममैसं ग्रामं न क
रिष्यसि ॥ ततः स्वधर्मं कीर्त्तिं च हत्वा पापमवाप्स्यसि
॥ ३३ ॥ अकीर्त्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति ते व्ययां ॥
संभावितस्य चाकीर्त्तिं मरणं दाति रच्यते ॥ ३४ ॥ भया
दृणा दुपरतंतस्यंते त्वां महारथाः ॥ येषां त्वंबद्धुमतो भू वध
त्वायास्यसि लाघवं ॥ ३५ ॥ अवाच्यवादाश्च बद्धुन्व
दिष्यन्ति तवाहिताः ॥ निदंतस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं
नु किं ॥ ३६ ॥ हतो वा प्राप्स्यसि सर्गं जित्वा वा भाक्ष्यसे
मही ॥ तस्मादुतिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृतनिश्चयः ॥ ३७ ॥



मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com